

# הקנתא למשיחא בדרף היומי

## מסנת מנחות

### תוכן עניינים

- א. שמן לרביכה הא כיצד מביא חצי לוג שמן וחוציהו [חציו] לחלות ולרקיזין וחציו לרביכה ... אלא חצי לוג שמן לתודה .....2
- ב. ורביעית שמן לנזיר .....3
- ג. ואחד עשר יום שבין נדה לנדה הלכה למשה מסיני .....4
- ד. למתנדב מנחה שלא יפחות מדבר הטעון לוג ומאי ניהו עשרון .....5
- ה. ששה לפר ארבעה לאיל שלשה לכבש ... הין תריסר לוגי הויין דכתיב שמן זית הין וכתוב שמן משחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם זה בגימטריא תריסר הויין 6
- ו. שלשה ומחצה למנורה חצי לוג לכל נר מנא הני מילי דתנו רבנן מערב עד בקר תן לה מדתה שתהא דולקת והולכת מערב עד בקר ... ושיערו חכמים חצי לוג מאורתא ועד צפרא .....7
- ז. מערבין נסכי פרים בנסכי אילים נסכי כבשים בנסכי כבשים של יחיד בשל ציבור של יום בשל אמש אבל אין מערבין נסכי כבשים פרים ואילים בנסכי 8
- ח. ואם בללן אלו בפני עצמן ואלו בפני עצמן ונתערבו כשרים אם עד שלא בלל פסול 9
- ט. הכבש הבא עם העומר אף על פי שמנחתו כפולה לא היו נסכיו כפולים .....10
- י. והקטירו שלא יערב חלבם בחלבם .....10
- יא. דהוקטר סלתן ושמנן מערבין יין לכתחלה היבא דלא הוקטר אם נתערב סלתן ושמנן מערבין נמי יינן ואם לאו אין מערבין דלמא אתי לאיערובי סלת ושמן לכתחלה .....11
- יב. אשם מצורע ששחטו שלא לשמו טעון נסכים שאם אי אתה אומר כן פסלתו 12
- יג. כבש הבא עם העומר ששחטו שלא לשמו .....12

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>



# הלכתא למשיחא בדרף היומי

## מסכת מנחות

יד. ותמיד של שחר ששחטו שלא לשמו... ותמיד של בין הערבים ששחטו שלא לשמו... הנך עולות נינהו אי לא הזו לעולת חובה קרבי לעולת נדבה..... 13

דף פט.

### א. שמן לרביכה הא כיצד מביא חצי לוג שמן וחוציהו [חציו] לחלות ולרקיין וחציו לרביכה... אלא חצי לוג שמן לתודה

כבר התבאר במסכת שבועות דף טו. וזבחים דף נז: ולעיל דף עו: שנאמר בפרשת צו (ויקרא ז פסוק י יג) אם על תודה יקריןנו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיין מצות משחים בשמן וסלת מרבת חלת בלולת בשמן, על חלת לחם חמין יקרין קרבנו על זבח תודת שלמין.

בהמת זבח תודת השלמים היא המרכז, ואליה יש לצרף את הלחם האמור כאן. ולחם האמור בתורה מביאנו עשרון.

וכבר התבאר לעיל דף נ. כיצד הוא הלחם<sup>1</sup> הלחם שמביא עם התודה<sup>2</sup>, לוקח עשרים עשרון סולת ועושה מהם עשרה עשרונים חמין ועשרה מצה<sup>3</sup>, העשרה של חמין עושה אותם עשר חלות.

והעשרה עשרונים של מצה עושה מהן שלשים חלות שוות, עשר חלות מכל חמין, עשר חלות מאפה תנור, ועשר חלות רקיין, ועשר חלות מורבבת.

<sup>1</sup> רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ט הלכה יז יח, ובעין משפט כאן בטעות צוין הלכה ח

<sup>2</sup> רמב"ם שם פרק ט הלכה יז יח

<sup>3</sup> והעשרה עשרונים של מצה עושה מהן שלשים חלות שוות, עשר חלות מכל חמין, עשר חלות מאפה תנור, ועשר חלות רקיין, ועשר חלות מורבבת

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>



# הקנתא למשיחא בדרף היומי

## מסנת מנחות

וכיצד היא<sup>4</sup> המורבכת, חולטה ברותחין<sup>5</sup> ואופה אותה מעט ואחר כך קולה אותה בשמן על האלפס וכיוצא בו, כדרך שקולין הסופגנין, ומרבין בשמנה, וזהו הריבודך האמור בכל מקום.

ובכמה שמן<sup>6</sup> הוא עושה השלשים חלות, בחצי לוג שמן<sup>7</sup>, ושיעור זה הלכה למשה מסיני, רביעית ממנו לרבוכה, ושמינית לחלות, ושמינית לרקיקין.

## ב. זרביעית שמן לנזיר

כבר התבאר במסכת נזיר דף לח. ולעיל דף עח. שבתגלחת הטהרה לנזיר<sup>8</sup>, כשיגמור הנזיר ימי נזירותו מביא שלש בהמות כבש לעולה וכבשה לחטאת ואיל לשלמים, ומביא עם איל השלמים לחם.

וכיצד הוא הלחם הבא עם איל נזיר<sup>9</sup>, לוקח ששה עשרונות ושני שלישי עשרון ועושה מהן עשרים חלות שוות והכל מצה, עשרה רקיקין<sup>10</sup> משוחין

<sup>4</sup> רמב"ם שם הלכה יט

<sup>5</sup> מכאן משמע דהאי רותחין היינו מים רותחין ועיין תו"כ צו פ"ד יעו"ש היטיב ועיין רש"י מנחות נ"ג א' יעו"ש היטיב אולם שם ע"ח א' פירש"י דחולט בשמן יעו"ש אך י"ל דשם דריש על לחם שמן שיהא חלוט ועל כרחק שיהא חלוט בשמן יעו"ש היטיב וע"ע בפ"י רבינו למשניות במנחות פ"ח א' יעו"ש היטיב ומשמע שם שיהא חלוט בשמן וקאי על כל היבא דכתיב רבוכה יעו"ש היטיב וצ"ע קצת. הר המוריה שם.

<sup>6</sup> רמב"ם שם הלכה כ

<sup>7</sup> בשו"ת חוות יאיר סי' קצ"ב אות א' תמה למה פסק הרמב"ם כראב"ע נגד ר' עקיבא הא קיי"ל הלכה כרע"ק מחבירו. ויש ליישב בפשיטות על פי מה שהקשה הראב"ד בפירושו לתו"כ על רע"ק דקאמר מדכתיב בשמן יתירה מיעטו הכתוב לחצי לוג הא בתורה היה עשרים עשרונים והיה לו לומר דמיעטו הכתוב לעשרים חצאי לוגין ותירץ וז"ל ג"ל דרע"ק ס"ל במנחות כר' נחמיה וראב"י דאמרי דאפילו מנחה של ששים עשרון אין לה אלא לונה ומשו"ה כי מיעט רחמנא שמן תודה אוקמי לחצי לוג. אבל לרבנן דאמרי מנחה של ששים עשרון נותן לה ששים לוגין אלו לא נאמר בשמן כלל הייתי אומר הרי היא בכלל המנחות לעשרים לוגין ועכשיו שמיעט שמן ממנה העמידה על עשר לוגין אלא דרבנן כראב"ע ס"ל דאמר חצי לוג שמן לתודה ורביעית שמן לנזיר וי"א יום שבין נדה לנדה הלכה למשה מסיני עכ"ל ולפי המבואר מדברי הראב"ד ז"ל דרבנן כראב"ע ס"ל א"כ כיון דקיי"ל כרבנן דמנחה של ששים עשרון צריכה ששים לוגין ע"כ צריכין לומר דהלכה כראב"ע דהוא הלכה למשה מסיני. מפי ידי"ג הרה"ג הר"ר צבי הירש הלוי בליוויים מווארשא. הר המוריה שם.

<sup>8</sup> רמב"ם הלכות נזירות פרק ח הלכה א

<sup>9</sup> רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ט הלכה כג

<sup>10</sup> אך לא נתבאר לישת אלו הרקיקין באיזה משקה היו והדבר מוכרח מעצמו דלישתן היה במים ואחר אפייתן מושחין אותם בשמן. מעשה רקח שם.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>



# הלכתא למשיחא בדרף היומי

## מסנת מנחות

בשמן<sup>11</sup>, ועשר חלות לותת הסולת שלהן בשמן, והכל מאפה תנור ושמן שלהן רביעית ושיעור זה הלכה למשה מסיני<sup>12</sup> ומביא העשרים בכלי אחד.

והכהן לוקח מהן שתי חלות אחת מכל מין.

### ג. ואחד עשר יום שבין נדה לנדה הלכה למשה מסיני

מדין תורה<sup>13</sup> יש ג' דרגות בטומאת נדה, והם – נדה, זבה קטנה, וזבה גדולה.

הנדה – היא כל אשה שרואה דם מזמן לזמן כגון מחודש לחודש, וימי ראייתה נקראים ימי נדתה, ומדאורייתא אם ראתה יום אחד או אפילו כל ז' ימים, אם פסקה מלראות קודם בין השמשות של יום השביעי יכולה לטבול לטהרתה בליל שמיני.

כל דם שתראה בתוך הימים שבין וסת נדה לוסת נדה הרי הוא דם זיבה<sup>14</sup>, והלכה למשה מסיני שאין בין זמן נדה לזמן נדה אלא אחד עשר יום בלבד.

<sup>11</sup> ואע"ג שניזירות שם כתב ומושח העשרים ברביעית שמן מה שכתב כאן הוא בדקדוק אבל שם לא דקדק וכתב ומושח והכוונה כמו שיתבאר כאן עשר קודם אפיה, ועשר אחר אפיה. לח"מ. בהכרח צ"ל דהתם לא נחית אלא לאשמועינן דבעי רביעית דוקא ולא כשאר לחמי תודה דבחיצי לוג סני כמ"ש רבינו לעיל הל' ד' ומשוהין שכתב שם הכוונה שאלו כן צריכין זה השיעור וגם הלתיתה ענין משיחה הם. מעשה רקה.

<sup>12</sup> משנה למלך נזירות שם ולח"מ מעשה הקרבנות שם

<sup>13</sup> טור ב"י שו"ע ונו"כ יו"ד קפג

<sup>14</sup> ויש מחלוקת בפירוש דבר זה שהרמב"ם כתב בפרק ו' מהלכות איסורי ביאה (הל' ד – ו) כל שבעת הימים שנקבעה לה וסת בתחלתן הם הנקראים ימי נדתה בין ראתה בהם דם בין לא ראתה ומפני מה נקראים ימי נדה מפני שהם ראויים לנדה וכל דם שתראה בהם דם נדה יחשב וכל אחד עשר יום שאחר השבעה הן הנקראים ימי זיבתה בין ראתה בהם דם בין לא ראתה ולמה נקראים ימי זיבה מפני שהם ראויים לזיבה וכל דם שתראה בהם דם זיבה יחשב והזהר בשני שמות אלו שהן ימי נדתה וימי זיבתה כל ימי האשה מיום שיקבע לה וסת עד שתמות או עד שיעקר הוסת ליום אחר תספור לעולם שבעה מתחלת יום הוסת ואחריהם אחד עשר שבעה ותזהר במנין כדי שתדע בעת שתראה דם אם בימי נדה ראתה או בימי זיבה שכל ימיה של אשה כך הן ז' ימי נדה וי"א ימי זיבה אלא אם כן הפסיקה הלידה כמו שיתבאר עכ"ל: אבל רש"י כתב בריש פרק ב' דערכין (שם) אם משכו ימי זיבה חודש או שנה אינה חוזרת לתחלת נדות עד שתשב שבעה נקיים ישבה שבעה נקיים וראתה הויא תחלת נדה ומונה ששה והוא וחוזרת למניינה ככל המפורש וכתב הרב המגיד בפרק הנזכר שכן בירר הרמב"ן (חי' נדה נד. ד"ה מדאמרינן, ובהלכותיו פ"א הל' י – יב) בראיות ברורות שמשעה שהאשה נעשתה זבה גדולה אינה חוזרת לימי נדות עד שתספור שבעה נקיים כיצד הרי שראתה ג' ימים בסוף י"א ושפעה וראתה גם ביום הרביעי שהוא מן הימים הראויים לנדה אפילו התחילה למנות נקיים שלה וסתרה וחזרה למנותן וסתרה אינה אלא זבה שסתרה ולכשתשלים ז' נקיים [ותראה] תחזור לתחלת ימי נדה ראתה נדה בתחלה ולא ראתה בי"א משתראה ביום י"ט לראייתה הרי היא נדה כבתחלה לא ראתה עד כ"ו אין מונין ליום הראוי לזיבה אלא הרי זו תחלת נדה אין זיבה אלא באחד עשר שסמוכים לשבעה שראתה בהם נדות

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>



# הקנתא למשיחא בדרף היומי

## מסנת מנחות

זבה קטנה – היא כשראתה בי"א ימים שלאחר ימי נדה יום או יומיים, ודינה ששומרת יום טהור, דהיינו שתפסוק בטהרה ומשמרת כל הלילה שאח"כ, ואם לא תראה תשכים למחר ותטבול אחר הנץ החמה מן התורה,

זבה גדולה – היא כשראתה ג' ימים רצופים בי"א יום שלאחר ימי נדה, ודינה שצריכה ז' ימי נקיים מהתורה, ואחד עשר ימים אלו כתיבי בקרא (ויקרא טו פסוק כה) וְאִשָּׁה כִּי יִזְוֵב זֶזֶב דָּמָה יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת נִדְתָּהּ וְגו', והיינו שלא בזמן נדות, שהאופן הרגיל של הוצאת הפסולת הוא עד ז' ימים, וכשרואה אח"כ אינו כדרך הטבע והיא חולה, וטומאה זו היא כטומאת נדה לכל חומר שבה ואף חיוב טהרה גדול יותר של ז' נקיים לגמרי להרפא.

ובזמן הזה אנו נוהגים בכל צורת ראייה לספור שבעה ימים נקיים כדין זבה גדולה.

## ד. למתנדב מנחה שלא יפחות מדבר הטעון לוג ומאי ניהו עשרון

כבר התבאר לעיל דף עו: שכל המנחות<sup>15</sup> הקריבות לגבי המזבח<sup>16</sup>, אין כל אחת מהן פחותה מעשרון, ומיעוטו מעכב את כולו, שאם חסר כל שהוא פסול.

וחמש מנחות הבאות בנדר ונדבה יש לו להתנדב ולנדור מהן כל מה שירצה אפילו אלף עשרון, אבל מנחת העומר<sup>17</sup> ומנחת חוטא ומנחת קנאות ומנחת חינוך והחביתין כל אחת מהן עשרון אחת לא פחות ולא יתר.

והזהר במנין זה שכבר טעו בו מגדולי המחברים עכ"ל וגם הר"ר יונה בפרק אין עומדין (ברכות כא: ד"ה בנות) הקשה על דברי הרמב"ם והסכים לדברי רש"י והרמב"ן ז"ל וכך הם דברי רבינו הטור שכתב בסמוך ואם ראתה בהם ונעשתה זבה אינה חוזרת לימי הנדות עד שיהיו לה ז' נקיים ואז יתחילו ימי הנדות ואחריהן ימי הזיבות כאשר פירשתי וכן לעולם. ב"י שם.

<sup>15</sup> רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק יב הלכה ה

<sup>16</sup> אילו מנחות שאין קריבות לגבי המזבח כגון ב' הלחם ולחם"פ שיעור אחר להם וכפי שיבואר במקומם וכן לחמי תודה ואיל נזיר כבר נתבאר שיעורם לעיל פ"ט והם אינם נקראים מנחה כמו שנתבאר שם ובמנחת נסכים ג"כ שיעור אחר להם וכאן לא מיירי מהם. הר המוריה שם.

<sup>17</sup> ת"ר כל המנחות שריבה במדת עשרונן או שמיעט במדת עשרונן פסולות, וע"כ לומר דכל המנחות הבאות שלא בנדר ונדבה קאמר. כס"מ שם והנה רש"י פי' התם דעשה העשרון גדוש או מחוק יעו"ש וא"כ אין שום

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>



# הלכתא למשיחא בדרף היומי

## מסנת מנחות

ומנחה שחפרה<sup>18</sup> קודם קמיצה, יביא מתוך ביתו וימלאנה, שהקמיצה היא הקובעת לא נתינתה בכלי שרת, ואם לא מלאנה פסולה, שחוסר עשרון פוסל<sup>19</sup>.

ואין מתנדבין<sup>20</sup> ולא נודרין פחות מלוג שמן, שאין לך מנחה פחותה מעשרון והיא צריכה לוג אחד שמן.

**ה. ששה לפר ארבעה לאיל שלשה לכבש... הין תריסר לוגי  
הויין דכתיב שמן זית הין וכתיב שמן משחת קדש יהיה זה  
לי לדורותיכם זה בגימטריא תריסר הויין**

היין והסולת<sup>21</sup> שמביאין עם הקרבן הם הנקראין נסכים והסולת לבדה נקראת מנחת נסכים<sup>22</sup>, ויתנסך היין על המזבח<sup>23</sup>.

כמה הוא שיעור נסכים, נאמר בפרשת שלח (שמדבר טו פסוק ד – יא) כי תבאו אל ארץ מושבתים אשר אני נתן לכם. ועשיתם אשה לה' עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח לה' מן הפקר או מן הצאן והקריב הפקריב קרבנו לה' מנחה סלת עשרון פלול ברבעית ההין שמן. ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לפבש האחד.

ראיה מכאן ועל כרחך צ"ל כמו שכתבו התוס' התם דקאי על מנחת נסכים יעו"ש ומינה דייק מרן דה"ה בכל אלו כן ועיין לעיל פ"ב ה"ה יעו"ש היטיב ועיין בתוספתא פ"ה דמנחות וז"ל ושאר כל המנחות בין משל יהוד ובין משל ציבור אין להם קצבה ובלבד שיביאו מן המוכחר עד כאן לשונו וע"כ במנחת נדבה איירי דאילו בחובה יש להם קצבה ויש לעיין הא אין הצבור מביאים מנחת נדבה כדאיתא בתו"כ ויקרא פ"ט פרשה ח' יעו"ש ויש לעיין בזה. ואולי י"ל דקאי שם על מספר החלות. הר המזריה שם.

<sup>18</sup> רמב"ם שם הלכה טז

<sup>19</sup> תורת הקדשים ג: אות צ

<sup>20</sup> רמב"ם שם פרק יז הלכה יד

<sup>21</sup> רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ב הלכה א ד

<sup>22</sup> ומנחת נסכים אינה מעונה לא תנופה ולא הגשה ולא לבונה, אבל מעונה מלח, וכולה נשרפת על מזבח החיצון. שם.

<sup>23</sup> דעת הרמב"ם שם שאין נותנין אותו על האש אלא מגביה ידו ויוצק על היסוד והוא יורד לשתין. ודעת הראב"ד שזה שיבוש שלא היה יוצק על היסוד אלא בספל של יין שהיה בקרן מערבית דרומית עם ספל של מים של ניסוך המים בחג

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>



# הַנִּתְּנָה לְמִשְׁחָה בְּדֵף הַיּוֹמִי

## מִסַּנֵּת מִנְחוֹת

אוֹ לְאֵיל תַּעֲשֶׂה מִנְחָה סֹלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלִישִׁית הַהֵינֶן. וַיֵּינן לְנֶסֶךְ שְׁלִישִׁית הַהֵינֶן תִּקְרִיב רִיחַ נִיחַח לַיהוָה.

וְכִי תַעֲשֶׂה בֶן בְּקָר עֲלֶיהָ אוֹ זֶבַח לְפִלֵּא נֶדֶר אוֹ שְׁלָמִים לַיהוָה. וְהִקְרִיב עַל בֶּן הַבְּקָר מִנְחָה סֹלֶת שְׁלִישָׁה עֶשְׂרֹנִים בְּלוּל בְּשֶׁמֶן חֲצִי הַהֵינֶן. וַיֵּינן תִּקְרִיב לְנֶסֶךְ חֲצִי הַהֵינֶן אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה. כִּכָּהֵן יַעֲשֶׂה לְשׂוֹר הָאֶחָד אוֹ לְאֵיל הָאֶחָד אוֹ לִשָּׂה בְּכַבָּשִׁים אוֹ בְּעִזִּים.

וְכֵן מִפּוֹרֶשׁ בַּפְּרָשָׁה פִּינָחִם (בְּמִדְבָר כַּח פְּסוּק יד) וְנִסְפִיחָם חֲצִי הַהֵינֶן יִהְיֶה לְפָר וּשְׁלִישִׁית הַהֵינֶן לְאֵיל וְרְבִיעֵת הַהֵינֶן לְכַבֵּשׁ יֵינן.

לְפִיכֵךְ נִסְכֵי כֶבֶשׂ אוֹ כֶבֶשֶׁה עֶשְׂרוֹן סוּלַת בְּלוּל בְּרְבִיעֵית הַהֵינֶן שֶׁמֶן כְּלוֹמֵר הֵינן שֶׁהוּא י"ב לֹוג<sup>24</sup>, רְבִיעֵית הוּא שְׁלוֹשָׁה לֹוגִין, וַיֵּינן לְנֶסֶךְ כְּשִׁיעוֹר הַשֶּׁמֶן רְבִיעֵית הַהֵינֶן כְּלוֹמֵר שְׁלוֹשָׁה לֹוגִין, וְכֵן נִסְכֵי הַעִז בֵּין קֶמֶן בֵּין גְּדוּל בֵּין זָכָר בֵּין נִקְבָּה אוֹ נִסְכֵי רַחֵל אֶף עַל פִּי שֶׁהִיא גְּדוּלָּה. שֶׁהֵם שְׁלוֹשָׁה לֹוגִין לְעֶשְׂרוֹן

אֲבֵל נִסְכֵי אֵיל הֵן שְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים סֹלֶת בְּלוּל בְּשִׁישִׁית הַהֵינֶן שֶׁמֶן וַיֵּינן לְנֶסֶךְ כְּשִׁיעוֹר הַשֶּׁמֶן שְׁלִישִׁית הַהֵינֶן, שֶׁהֵם אַרְבַּע לֹוגִין, וְנִסְכֵי הַפָּר אוֹ הַעֵגֶל בֵּין זָכָרִים בֵּין נִקְבוֹת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים סֹלֶת בְּלוּל בְּחֲצִי הַהֵינֶן שֶׁמֶן וַיֵּינן לְנֶסֶךְ כְּשִׁיעוֹר הַשֶּׁמֶן חֲצִי הַהֵינֶן שֶׁהֵם שֶׁשָׁה לֹוגִין, שֶׁהֵם שְׁנֵי לֹוגִין לְעֶשְׂרוֹן.

אֵלוֹ הֵן הַנִּסְכִּים<sup>25</sup> בֵּין לְעוֹלָה בֵּין לְשִׁלְמִים כְּשִׁיעוֹר הַזֶּה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד שֶׁנֶּאֱמָר (שֵׁם טו פְּסוּק יב) כִּמְסָפָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כִּכָּהֵן תַּעֲשׂוּ לְאֶחָד כִּמְסָפָרָם, אֵינן מוֹסִיפִין עַל הַשִּׁיעוֹרִין הָאֵלוֹ וְאֵינן גּוֹרְעִין מֵהֶן, וְאִם גָּרַע אוֹ הוֹסִיף כָּל שֶׁהוּא פְּסוּל, חוּץ מִכֶּבֶשׂ הָעוֹלָה שֶׁמִּקְרִיבִין בְּיוֹם הַנֶּפֶת הָעוֹמֵר. כִּמְבוֹאֵר לְהֵלֵן.

**ו. שְׁלֹשָׁה זְמַנִּים לְמִנְחָה חֲצִי לֹוג לְכָל נֶדֶר מִנֵּי מִלֵּי דַתְנוּ רַבְּנֵי מַעֲרַב עַד בָּקָר תֵּן לָהּ מִדַּתָּה שֶׁתְּהֵא דוֹלְקָתָה וְהוֹלֵכָתָה**

<sup>24</sup> 7.2 ליטר לחזו"א 4.128 ליטר לגר"ח נאה  
<sup>25</sup> שם הלכה ה

תְּרוּמוֹת וְהַנְּצִחוֹת | בִּנְקֵי הַדּוּאָר ח"ן 22887389 | וּבִטְלֵי 0548027748  
לְהַצְמִיטוֹת לְהַלְכוֹת הַדֵּף הַיּוֹמִי לְהַלְכָה לְמַעֲשֶׂה  
<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>



# הַלְכַתָּא לְמִשְׁיַחַא בְּדַף הַיּוֹמִי

## מסכת מנחות

### מערב עד בקר... ושיערו חכמים חצי לוג מאורתא ועד צפרא

כבר התבאר לעיל דף פח: ובמסכת פסחים דף נט. וביומא דף טו. ובזבחים דף יא: שמהנאמר בפרשת תצוה (שמות כז פסוק כא) בְּאֵהָל מוֹעֵד מְחוּזָן לְפָרְכַת אֲשֶׁר עַל הָעֵדֻת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אֶהְרֹץ וּבָנִיו מְעַרְבֵי עַד בֶּקֶר לְפָנַי ה' חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכֵן בְּסוֹף אֲמֹר כְּתִיב (ויקרא כד פסוק ב – ג) עֹז אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זֵית זָךְ כְּתִיב לְמֵאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד וְגו' יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אֶהְרֹץ מְעַרְבֵי עַד בֶּקֶר לְפָנַי ה' תָּמִיד חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וְגו'. נצטוו בזה הכהנים להדליק בכל יום שבעה נרות במנורה שבמקדש<sup>26</sup>.

ומצוה לתת בה שמן, וכמה שמן הוא נותן לכל נר<sup>27</sup>, חצי לוג שמן שנאמר מְעַרְבֵי עַד בֶּקֶר תֵּן לוֹ כְּמֹדֵה שִׁיחִיהָ דוֹלֵק מְעַרְבֵי עַד בֶּקֶר. ושיערו חכמים שזה השעור יספיק בלילי טבת הארוכים<sup>28</sup>. ובלילות הקיץ י"א שאם דלק שעה או שעתיים בבוקר אין בכך כלום<sup>29</sup>.

### ז. מערבין נסכי פרים בנסכי אילים נסכי כבשים בנסכי כבשים של יחיד בשל ציבור של יום בשל אמש אבל אין מערבין נסכי פרים ואילים בנסכי

לעולם אין מערבין יין הנסכים לכתחלה אלא אחר שנתערבה הסלת או אחר שהקטירו, כמו שיתבאר להלן.

<sup>26</sup> רמב"ם ספר המצוות עשה כה

<sup>27</sup> רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ג הלכה יא

<sup>28</sup> חינוך צח

<sup>29</sup> רש"י שבת כב: ד"ה כמדת, הרא"ם שם בפ' תצוה, מהר"י קורקוס על הרמב"ם כאן, ושו"ת רשב"א המובא להלן.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>



# התנתא למשיחא בדרף היומי

## מסנת מנחות

וכשמערבין<sup>30</sup> היין של נסכים יש לו לערב יין נסכים של אמש בשל יום ושל יחיד בשל צבור.

וכשמערב מערב יין נסכי פרים ביין נסכי אילים, יין נסכי כבשים ביין נסכי כבשים, אבל אין מערבין יין נסכי כבשים ביין נסכי פרים ואילים. ויש מתירים<sup>31</sup> לערב אף יין נסכי כבשים באילים ופרים.

דף פט:

## ה. ואם בללן אלו בפני עצמן ואלו בפני עצמן ונתערבו כשרים אם עד שלא בלל פסול

לעולם אין מערבין נסכים<sup>32</sup>, אלא נסכי הפרים לבדם ונסכי האילים לבדם ונסכי כבשים לבדם, בין בקרבנות צבור בין בקרבנות יחיד.

מנחות של נסכים שנתערבו זו בזו אחר שנבלל כל מין ומין בפני עצמו כשירות. לפיכך אם נבללו הסולת והשמון של נסכי הכבשים ונבללו הסולת והשמון של נסכי הפרים והאילים ואחר כך התערב הכל. הרי אלו כשרים.

אך אם התערבו<sup>33</sup> נסכי הכבשים בנסכי הפרים או האילים או שניהם יחד קודם שנבללו, פסול, כיון שנסכי הכבשים בלילתן רכה שהרי הם שלושה לוגין לעשרון כמו שהתבאר, ונסכי האילים והפרים בלילתן עבה יותר שהם שני לוגין לעשרון כמו שהתבאר ואינם ראויים להבלל יחד<sup>34</sup>.

אולם אם התערבו נסכי האילים והפרים בדיעבד כשר.

<sup>30</sup> רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק י הלכה יט כ ולדעתו הברייתא התירה רק כבשים בכבשים אך לא אילים או פרים בכבשים.

<sup>31</sup> דעת רש"י שבחכי איירי הברייתא שהתירה לערב הכל, וכן מוכח בתוספתא, אולם לפי רש"י צריך לדחוק דהברייתא איירי בהוקטרו שהרי בנתערבו כבשים באילים או פרים פסוק, והמשנה איירי בהתערבו והגירסא ברש"י צ"ל כמש"כ בכס"מ "אפילו נתערבו"

<sup>32</sup> שם הלכה טו יז

<sup>33</sup> תורת הקדשים מ: אות י

<sup>34</sup> ואף שהבליה אינה מעכבת מכל מקום ראוי לבילה בעינן כמש"כ תוס' כאן ועיין זבח תודה שם ד"ה אם עד

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>



# הַלְכָתָא לְמִשְׁיַחַא בְּרַף הַיּוּמִי

## מַסְנַת מִנְחוֹת

### ט. הַכֶּבֶשׂ הַבֵּא עִם הָעוֹמֵר אֵף עַל פִּי שִׁמְנָתוֹ כַּפּוּלָה לֹא הָיוּ נִסְכָּיו כַּפּוּלִים

כֶּבֶשׂ הָעוֹלָה<sup>35</sup> שֶׁמִּקְרִיבִין בַּיּוֹם הַנִּפְתָּה הָעוֹמֵר שֶׁהַנִּסְכִּים שֶׁלּוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים בְּלוּל בְּשֵׁלִישִׁית הַהֵיזָן כְּלוֹמֵר אַרְבַּעַה לֹוגִין שֶׁמֶן, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (וַיִּקְרָא כֵּן פֶּסוּק יב יג) וַעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת הָעוֹמֵר כֶּבֶשׂ תְּמִים בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה לָהּ. וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן אֲשֶׁה לָהּ רֵיחַ נִיחַח וְנִסְפָּה יַיִן רְבִיעִית הַהֵיזָן, אֵף עַל פִּי שֶׁנִּכְפְּלָה סוּלְתוֹ שֶׁהָרִי בְּשֶׂאֵר קֶרְבָּנוֹת לִכְבֶּשׂ אֵינִן מֵבִיאים אֲלֵא עֶשְׂרוֹן לְמִנְחָה, לֹא נִכְפְּלוּ יַיִנוֹ וְשִׁמְנוֹ אֲלֵא יַיִן לְנֶסֶךְ רְבִיעִית הַהֵיזָן כְּלוֹמֵר שְׁלוֹשָׁה לֹוגִין. וַיֵּא<sup>36</sup> שֶׁאֵף שִׁמְנוֹ רְבִיעִית הַהֵיזָן כְּלוֹמֵר שְׁלוֹשָׁה לֹוגִין וְכֵן עִקְרָה.

### י. וְהַקְטִירוֹ שֶׁלֹא יֵעָרֵב חֲלָבִים בְּחֲלָבִים

כָּל הַחֲלָבִים שֶׁל קֶרְבָּנוֹת בֵּין קֶרְבָּנוֹת עֶבֶר בֵּין קֶרְבָּנוֹת יַחִיד אֵינִן מֵעֶרְבִין אוֹתָן זֶה בְּזֶה<sup>37</sup> שֶׁנֶּאֱמַר (וַיִּקְרָא ג פֶּסוּק יא) וְהַקְטִירוֹ הַפֶּהֶן וְגו'. אֲלֵא מִקְטִירֵינִי אִימּוֹרֵי כָּל קֶרְבֵּן וְקֶרְבֵּן בְּפָנָי עֲצוּמוֹ<sup>38</sup>, וְאִם נִתְעַרְבוּ מִקְטִיר הַכֹּל כְּאֶחָד.

<sup>35</sup> רַמְבַּ"ם הַלְכוֹת מַעֲשֵׂה הַקֶּרְבָּנוֹת פֶּרֶק ב הַלְכָה ה'

<sup>36</sup> הַשְּׁנוֹת הַרַאב"ד שֶׁם שֶׁכְּתֹב זֶה שְׁבוּשׁ וּבִהְדִּיא גִרְסִינִן בְּמִנְחוֹת פֶּרֶק שְׁנֵי וְנִסְכָּה כְּתִיב וְקִרְיִנִן וְנִסְכּוֹ אֲלֵא נִסְכָּה דְּמִנְחָה דְּהֵינּוּ שֶׁמֶן שֶׁנִּכְפְּלָה עִמָּה כִּנְסָכוֹ דִּינִן וְקֶאֱמַר רְבִיעִית. וְעֵינִן כִּס"מ וּמִפְרָשֵׁי הַרַמְבַּ"ם שֶׁכְּתֹבוּ וְנִרְאָה וְדָאֵי שֵׁישׁ טַעוֹת סוֹפֵר בְּדַבְרֵי רַבִּינוֹ וְצָרִיךְ לְהַגִּיהַ וּלְכַתּוּב בְּרְבִיעִית הַהֵיזָן שֶׁמֶן וְכֵן הֵרֵב קֶרִית סִפְרָא ז"ל הַעֲתִיק רְבִיעִית הַהֵיזָן שֶׁמֶן כִּפְשֵׁטָא דְּבִרְיִיתָא וְכ"כ הַסַּמ"ג עֵשֶׂן קפ"ג אוֹלָם עֵינִן מַעֲשֵׂה רִקָּה שֶׁכְּתֹב וְמָה נַעֲנָה וְמָה נֶאֱמַר שֶׁמֶלְבַד דְּבִשְׂאֵר נִסְחָאוֹת כְּתוּב כֵּן מַצִּינוּ עוֹד לְרַבִּינוֹ בְּפִירוּשׁ הַמְּשֵׁנָה שְׁצִיין לַמ"שׁ בְּהַקְדַּמְתּוֹ וְשֶׁם נֶאֱמַר וּז"ל זוֹלְתֵי הַכֶּבֶשׂ שֶׁמִּקְרִיבִין בְּשְׁנֵי שָׁל חֲגֵי הַמִּצּוֹת יוֹם הַנִּפְתָּה הָעוֹמֵר שֶׁהִיָּה עוֹלָה כַּמ"שׁ מָה שֶׁכְּתוּב עֲלֵיו בְּתוֹרָה שֶׁתְּהִיָּה מִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים בְּלוּלִים בְּשֵׁלִישִׁית הַהֵיזָן שֶׁמֶן עכ"ל. הָרִי דְּבִרְיֵינוֹ שֶׁבְּפִירוּשׁ הַמְּשֵׁנָה כַּמ"שׁ בְּחִיבּוּרוֹ וְאִיךְ נֶאֱמַר שְׁבוּדָאֵי הוּא ט"ס מְדַבְרֵי הַבְּרִייתָא אֲפֻשֶׁר לִידְחַק וְלוֹמֵר דְּכָל הַקְּפִידָה אֵינָה אֲלֵא לְשַׁלּוֹל דְּלֹא בַעֲיִנִן נִסְכָּיו כַּפּוּלִין כַּמ"שׁ יִכּוֹל לֹא יֵהָא יַיִנוֹ כַּפּוּל וְכּוֹ אֲבָל שִׁמְנוֹ יֵהָא כַּפּוּל וְכּוֹ וְלַעוֹלָם דְּלֹא דוּקָא רְבִיעִית אֲלֵא שֶׁלֹא יֵהָא כַּפּוּל כְּדִין הֵינִן וּמ"מ הַדּוּחַק מְבוֹאֵר, גַּם הַפְּרִי"ח הֵבִיא מִשֶׁם הַרַדְבַּ"ז ז"ל שֶׁבִּקְשׁ לְהַלִּיץ בְּעַד רַבִּינוֹ וְהִנְיָחוּ בְּצ"ע. וְעֵינִן הֵרֵב הַמּוֹרִיָּה שֶׁכְּתֹב וְרֵאִיתִי בְּש"ס דְּפּוֹס וְוִילְנָא שֶׁהוֹנָה שֶׁם עַל הַגְּלִיזִין גַּ"כ רְבִיעִית הַהֵיזָן יַעו"ש וְע"ע בְּסַפְרֵי פְּרֻשֶׁת שֶׁלַח לֶךְ פִּיסקָא ק"ז, וּבְתוֹרַת הַקְּדָשִׁים שֶׁם אוֹת כִּנְקָט לְעִיקָר שֶׁהֵינִן וְשֶׁמֶן שׁוֹיִם

<sup>37</sup> שֶׁם פֶּרֶק י הַלְכָה ז'

<sup>38</sup> רַמְבַּ"ם הַלְכוֹת תְּמִידִין וּמוֹסְפִין פֶּרֶק י הַלְכָה ז' וְעֵינִי שֶׁבְּהַר הַמּוֹרִיָּה שֶׁהֵבִיא יְרוּשְׁלַמִי פִּסְחִים הָיוּ זו"ל כְּתִיב... וְהַקְטִירִים כֹּלִם כְּאֶחָת הֵכָא אֵת מֵר וְהַקְטִירוֹ שֶׁלֹא יֵעָרֵב חֲלָבִים בְּחֲלָבִים וְהֵכָא אֵת מֵר וְהַקְטִירִים כֹּלִם כְּאֶחָד א"ר לֹא כֹאן בְּמִגַּשׁ וְכֹאן ע"ג הַמִּזְבֵּחַ עכ"ל וְפִי' הַקְּרִבֵּן הָעֵדָה דְּבִמְזִבְחַ יַעֲרֵב כָּל הַחֲלָבִים בְּבֵת אֶחָת אֲבָל בְּמִגַּשׁ לֹא יַעֲרֵב יַעו"ש וְהֵנָּה בְּמֵאֵי דְּמִכְשֶׁר לְהַקְטִיר ע"ג הַמִּזְבֵּחַ בִּיחָד בּוּדָאֵי לִיתָא דַּא"כ מֵאֵי מִקְשָׁה כֹאן בְּמִנְחוֹת לִימָא מֵאֵי דְּמַעֲרַבִּין הֵינּוּ ע"ג הַמִּזְבֵּחַ. גַּם מֵאֵי דַּאֲסֵר לְעֶרְבִינָהוּ בְּמִגַּשׁ ק"ל מֵהָא דַּאֲתָא בְּיוֹמָא ס"ז ב' דְּהִיָּה

תְּרוּמוֹת וְהַנְּצָחוֹת | בְּנֵק הַדּוּאֵר | ח"ן 22887389 | וּבִטְל' 0548027748

לְהַצְטִרְפוֹת לְהַלְכוֹת הַדֶּף הַיּוּמִי לְהַלְכָה לְמַעֲשֵׂה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>



# הלכתא למשיחא בדרף היומי

## מסכת מנחות

וכבר התבאר במסכת פסחים דף סד: שמקטירין<sup>39</sup> את חלבי הפסח כל זבח וזבח לבדו, כדין כל החלבים של קרבנות.

**יא. דהוקטר סלתו ושמןו מערבין יין לכתחלה היכא דלא  
הוקטר אם נתערב סלתו ושמןו מערבין נמי יין ואם לאו  
אין מערבין דלמא אתי לאיערובי סלת ושמן לכתחלה**

לעולם<sup>40</sup> אין מערבין נסכים, אלא נסכי הפרים לבדם<sup>41</sup> ונסכי האילים לבדם למרות שבלילתם שוה, ונסכי כבשים לבדם, בין בקרבנות צבור בין בקרבנות יחיד.

ובדיעבד אם נתערבו פרים ואילים, כבר התבאר לעיל שמקטירים הכל כאחד אך אם התערבו עם הכבשים פסול ואם נבללו כל אחד לבדו ואחר כך התערבו מקטירים הכל כאחד.

אולם בדיעבד<sup>42</sup> כיון שנבללו המנחות ונתערב שמנו וסולתו, וכן אם נבללו כל אחד בפני עצמו והתערבו<sup>43</sup>, הרי זה מותר לערב יין שלהן לכתחלה.

---

נותן ביחד אימורי פר ושעיר הנשרפין לכן נ"ל איפכא דבמגס שרי להניחן ביחד וע"ג המזבח צריך להקטיר כל אחד בפ"ע. ועיין באהא"ז שם

<sup>39</sup> רמב"ם שם ו

<sup>40</sup> רמב"ם שם הלכה טו

<sup>41</sup> משמע שנסכי פרים מערבים זה עם זה למרות שהם קרבנות שונים, אולם זה אינו דהא ילפינן מהקטירו שאין לערב חלבי הקרבן זה עם זה אפילו מאותו מין קרבן אפילו כולם קרבן פסח. וצ"ע, ואולי כתב בלשון זה לומר שהיין של פרים מותר לערב לכתחילה, וצ"ע, ועיין הר המוריה ובמרכה"מ

<sup>42</sup> רמב"ם שם הלכה יח

<sup>43</sup> עיין זבח תודה שם סוד"ה אם עד שרצה להתיר לערב יין ביין במנחות הכשרות אם התערבו בדיעבד שלא נזרו אלא שמע יערב מנחות הפסלות בתערובתם כגון אילים וכבשים אך אילים כפרים וכבשים כבשים שבדיעבד כשר לא נזרו אל למעשה לא התיר כיון שלא מצא לו חבר.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>



# הקנתא למשיחא בדרף היומי

## מסנת מנחות

וכן אם הקטיר מנחות<sup>44</sup> של נסכים כל אחת ואחת בפני עצמה<sup>45</sup>, הרי זה מותר לערב היין שלהן לכתחילה. וי"א<sup>46</sup> שאפילו הוקטרו פרים ואילים יכול לערב אף את של כבשים הגם לא הוקטרו, אולם כבר התבאר שיש אוסרים<sup>47</sup> לערב יין של אותם שאין בלילתם שוה כגון כבשים באילים.

ולעולם אין מערבין היין לכתחלה אלא אחר שנתערבה הסלת או אחר שהקטירו, פן נבוא על ידי זה להקל לערב יחד גם הסלת והשמון של שתייהן<sup>48</sup>.

## י. אשם מצורע ששחטו שלא לשמו טעון נסכים שאם אי אתה אומר כן פסלתו

כבר התבאר לעיל דף ה. ובמסכת יומא דף סא: שאשם מצורע<sup>49</sup> ששחטו שלא לשמו הרי זה עולה למזבח וטעון נסכים כנסכי אשם מצורע שאם יקרב בלא נסכים נמצא כמקריב נדבה ואין האשם בא נדבה<sup>50</sup>. וצריך המצורע אשם אחר להכשירו.

## יג. כבש הבא עם העומר ששחטו שלא לשמו

עוד התבאר לעיל שם שמנחת העומר<sup>51</sup> שקמצה שלא לשמה, או שנתן בכלי והוליד או הקטיר שלא לשמה הרי זו כמי שנעשית לשמה וכשרה להקטיר, ושיריה נאכלין, מפני שהיא מן השעורים ואין השעורים דבר הראוי לשאר קרבנות, ואינו ראוי לעבודה מלבד בעומר. וי"א<sup>52</sup> שהואיל ובלאו מצותו אינו

<sup>44</sup> שם ברמב"ם

<sup>45</sup> משמע דבעי שהוקטרו כולם, אע"ג דאף לאחר שהוקטר אחד תו ליכא למנזר שמא יערב שהרי כבר הוקטרו. זבח תודה שם מא. ד"ה אלא היכי

<sup>46</sup> הר המוריה שם בדעת רש"י

<sup>47</sup> דעת הרמב"ם שם ודלא כרש"י שמתיר לערב את כולם.

<sup>48</sup> וצ"ע האם מותר לכתחילה לערב יין פרים זה בזה, דלכאורה שייך למנזר בהרא נמי כיון שאין מערבים נסכיהם זה בזה ואם יערב היין יבא לערב הנסכים אולם אפשר שכיון שדרך לנסך היין אחר הקטרת המנחה או בלילתה ליכא למנזר כל כך וצ"ע. ועיין מרה"מ הלכה טו

<sup>49</sup> רמב"ם הלכות מחוסרי כפרה פרק ה הלכה ב

<sup>50</sup> רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק טו הלכה יז

<sup>51</sup> רמב"ם שם פרק יד הלכה ג

<sup>52</sup> השנות הראב"ד שם וכן בתוד"ה ובדבר שם ועיין או"ש כאן

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>



# הלכתא למשיחא בדרף היומי

## מסנת מנחות

ראוי לעבודה שכן לא חזי להקריב לגבוה עד שיביאו שתי הלחם מן החדש, לכן הרי היא כמי שנעשית לשמה.

אולם כבש הבא<sup>53</sup> עם העומר ששחטו שלא לשמו, לא יביא מנחת נסכים שלו שני עשרונים אלא עשרון אחד כשאר הנדבות, שהרי לא עלה לשם חובתו כיון שראוי הוא לעולת נדבה.

**יד. ותמיד של שחר ששחטו שלא לשמו ... ותמיד של בין הערבים ששחטו שלא לשמו ... הנך עולות נינהו אי לא חזו לעולת חובה קרבי לעולת נדבה**

תמיד<sup>54</sup> ששחטו שלא לשמו לא יעלה עמו שני גזרי עצים כשאר התמידים, שהרי לא עלה לחובת התמיד אלא הרי הוא ככל הנדבות, כיון שראוי הוא לעולת נדבה.

---

<sup>53</sup> רמב"ם שם פרק טו הלכה יח ונירסתו רבא במקום ר' אבא וכגו' התוס' ופסק כרבא נגד אביי. או"ש וזה המוריה

<sup>54</sup> רמב"ם שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

